

Sygn. akt III K 1029/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, III Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Demianiuk-Dzik

Protokolant: sekretarz sądowy Aneta Sobiepanek, stażysta Monika Obarzanek,

przy udziale Prokuratora Radosława Kalarusa

oraz oskarżyciela publicznego Jarka Flisińskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 29.01.2016r., 9.03.2016r.

sprawy

S. G., ur. (...) w E. (A.), c. A. i L. z d. A.

oskarżonej o to, że:

1. w dniu (...) w samochodzie marki T. (...) nr rej. (...) ulicą (...) w W. przewoziła wspólnie i w porozumieniu z Y. L. oraz L. M. towar akcyzowy w postaci 1310 paczek (26200 szt.) papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 4 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., gdzie należny podatek akcyzowy wynosi 20045,00 zł., należne cło wynosi 851,00 zł., (VAT – 5146,00 zł),

tj. o przestępstwo skarbowe określone z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

2. w dniu (...) w samochodzie marki T. (...) nr rej. (...) ulicą (...) w W. przewoziła wspólnie i w porozumieniu z Y. L. oraz L. M. towar akcyzowy w postaci 4,5 kg tytoniu do palenia, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 i 7 k.k.s., gdzie należny podatek akcyzowy wynosi 3148,00 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe określone z art. 65 § 1 i 4 k.k.s.

Y. L. ur. (...) w C. (U.),
s. V. i V. z d. M.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu (...) w samochodzie marki T. (...) nr rej. (...) ulicą (...) w W. przewoził wspólnie i w porozumieniu z S. G. oraz L. M. towar akcyzowy w postaci 1310 paczek (26200 szt.) papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 4 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., gdzie należny podatek akcyzowy wynosi 20045,00 zł., należne cło wynosi 851,00 zł., (VAT – 5146,00 zł),

tj. o przestępstwo skarbowe określone z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. art. 91 § 1

i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

2. w dniu (...)w samochodzie marki T. (...) nr rej. (...) ulicą (...) w W. przewoził wspólnie i w porozumieniu z S. G. oraz L. M. towar akcyzowy w postaci 4,5 kg tytoniu do palenia, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 i 7 k.k.s., gdzie należny podatek akcyzowy wynosi 3148,00 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe określone z art. 65 § 1 i 4 k.k.s.

L. M. ur. (...) w C. (U.),
c. S. i G. z d. P.

oskarżonej o to, że:

1. w dniu (...)w samochodzie marki T. (...) nr rej. (...) ulicą (...) w W. przewoziła wspólnie i w porozumieniu z S. G. oraz Y. L. towar akcyzowy w postaci 1310 paczek (26200 szt.) papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 4 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., gdzie należny podatek akcyzowy wynosi 20.045,00 zł., należne cło wynosi 851,00 zł., (VAT – 5146,00 zł),

tj. o przestępstwo skarbowe określone z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

2. w dniu (...)w samochodzie marki T. (...) nr rej. (...) ulicą (...) w W. przewoziła wspólnie i w porozumieniu z S. G. oraz Y. L. towar akcyzowy w postaci 4,5 kg tytoniu do palenia, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 i 7 k.k.s., gdzie należny podatek akcyzowy wynosi 3148,00 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe określone z art. 65 § 1 i 4 k.k.s.

I. oskarżoną S. G. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej w pkt 1 czynu i za to, na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 kks w zb. art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazuje ją, a na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza jej karę grzywny w liczbie 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych;

II. oskarżoną S. G. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej w pkt 2 wykroczenia skarbowego i za to, na podstawie art. 65 § 4 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. skazuje ją, a na podstawie art. 65 § 4 k.k.s., wymierza jej karę grzywny w kwocie 4000 (czterech tysięcy) złotych;

III. oskarżonych Y. L. i L. M. uznaje za winnych popełnienia zarzucanego każdemu z nich w pkt 1 czynu i za to, na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 kks w zb. art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazuje każdego z nich, a na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza im karę grzywny w liczbie po 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 80 (osiemdziesięciu) złotych;

IV. oskarżonych Y. L. i L. M. uznaje za winnych popełnienia zarzucanego każdemu z nich w pkt 2 wykroczenia skarbowego i za to, na podstawie art. 65 § 4 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. skazuje każdego z nich, a na podstawie art. 65 § 4 k.k.s. wymierza im karę grzywny w kwocie po 2000 (dwa tysiące) złotych;

V. na podstawie art. 30 § 1 i 2 k.k.s. orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci 1310 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy, ujętych w wykazie dowodów rzeczowych

nr 1 (k. 51) pod poz. 1 – 10, przechowywanych w magazynie likwidacyjnym Izby Celnej w W. za pokwitowaniem nr (...);

VI. na podstawie art. 49 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 30 § 1 k.k.s. orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci 4,5 kg tytoniu do palenia bez polskich znaków akcyzy, ujętego w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 (k. 51) pod poz. 11 – 13, przechowywanego w magazynie likwidacyjnym Izby Celnej w W.za pokwitowaniem nr (...);

VII. przy zastosowaniu art. 2 § 2 kks na podstawie art. 63 § 1 k.k. w brzemieniu w obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. . w brzemieniu w obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. na poczet orzeczonych wobec oskarżonej S. G.w pkt I wyroku oraz wobec Y. L. i L. M. w pkt

III wyroku kar grzywny zalicza okres zatrzymania oskarżonych w sprawie w dniach (...) i (...) tj. dwa dni przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym kary grzywny;

VIII. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 633 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądza od oskarżonej **S. G.** kwotę 2900 (dwa tysiące dziewięćset) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 499,06 zł (czterystu dziewięćdziesięciu dziewięciu złotych sześciu groszy) tytułem pozostałych kosztów sądowych;

IX. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 633 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądza od oskarżonych **Y. L.** i **L. M.** kwoty po 1400 (tysiąc czterysta) złotych tytułem opłaty oraz kwoty po 43,33 zł (czterdzieści trzy złote i trzydzieści trzy grosze) tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt III K 1029/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zebranego i ujawnionego na rozprawie głównej materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

w dniu (...) Y. L., L. M. i S. G. wspólnie i w porozumieniu przewozili samochodem T. (...) nr rej. (...) należącym do L. M.1310 paczek papierosów sprowadzonych na terytorium kraju bez polskich znaków akcyzy oraz 9 opakowań po 500 gram tytoniu także bez polskich znaków akcyzy.

Na ul. (...) jadąc w kierunku O. zostali oni zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji G. K. i W. B., którzy dostrzegli w samochodzie siedzącą na tylnym siedzeniu, a znaną im ze wcześniejszych wielokrotnych interwencji S. G..

Po sprawdzeniu bagażnika funkcjonariusze ujawnili papierosy i tytoń bez polskich znaków akcyzy, który to towar został zabezpieczony.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: częściowo wyjaśnień oskarżonych: Y. L. k. 39, 265-267, L. M. k. 44, 264-265, zeznań świadków: W. B. k. 70v, 293-294, G. K. 295-296, protokołu przeszukania k. 4-6, protokołów zatrzymania osób k. 7-7v, 12-12v, 17-17v, kalkulatora wyliczenia należności k. 28-31, protokołu taryfikacji celnej k. 50, protokołu oględzin k. 48-49, informacji z (...) k. 52-54.

Oskarżony Y. L. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył krótkie wyjaśnienia. W postępowaniu przed Sądem oskarżony również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśniał oraz odpowiadał na pytania.

Sąd jedynie częściowo dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, a mianowicie w zakresie, w jaki potwierdza on fakt znajdowania się w samochodzie wyrobów tytoniowych i tytoniu bez polskich znaków akcyzy. Nie zasługują natomiast na wiarę wyjaśnienia oskarżonego, w których twierdzi, że nie wiedział o znajdujących się w bagażniku

przedmiotach, które przewoził i nie wie kiedy się tam pojawiły. Nadto nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżanego o przypadkowym spotkaniu z S. G., której miał się zepsuć samochód i którą mieli jedynie podwieźć, a oskarżony nie wiedział, co i kiedy S. G. włożyła do bagażnika. Wyjaśnienia oskarżonego Y. L. stanowią jedynie przyjętą linię obrony i są sprzeczne z logiką i doświadczeniem życiowym, a także wyjaśnieniem współoskarżonej L. M. złożonymi w postępowaniu przygotowawczym. Nielogiczne jest bowiem, aby oskarżony nie wiedział o tym, co znajduje się w bagażniku i aby przedmioty zostały tam włożone poza jego percepcją. Zważyć należy, że, jak wynika z protokołu przeszukania, a także zeznań funkcjonariusza Policji G. K. zabezpieczone przedmioty zajmowały niemal cały bagażnik. Trudno zatem uznać, że oskarżony, nawet gdyby przyjąć za prawdziwe jego wyjaśnienia, że towar należał do S. G., nie dostrzegł, kiedy zostały wyroby tytoniowe umieszczone w bagażniku. Nadto, jak już Sąd wskazał wyżej, wyjaśnienia Y. L. stoją w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonej L. M., która w postępowaniu przygotowawczym, po przedstawieniu jej zarzutów, przyznała się do ich popełnienia. Co prawda w postępowaniu przed Sądem oskarżona wycofała się z wcześniej zajętego stanowiska tłumacząc to tym, że nie została zrozumiana przez przesłuchującego, albowiem przyznawała się ona jedynie do tego, że papierosy i tytoń w bagażniku istotnie się znajdowały, to Sąd nie dał wiary tej treści wyjaśnieniom oskarżonej uznając, że stanowią one jedynie przyjętą linię obrony mającą służyć uniknięciu przez oskarżoną odpowiedzialności za popełnione czyny. Wyjaśnienia oskarżonej złożone w postępowaniu przygotowawczym, w których przyznaje się do popełnienia zarzucanych jej czynów bardzo dobrze korelują z zachowaniem oskarżonej opisanym przez świadka G. K. w notatce urzędowej (k. 3-3v) sporządzonej w dniu zatrzymania. Wynika z niej, że L. M. oświadczyła funkcjonariuszom, że wraz z mężem pomaga S. G. przewieźć wyroby tytoniowe bez znaków akcyzy. Wprawdzie Sąd ma na uwadze, że notatka urzędowa nie stanowi dowodu w sprawie, ale była ona pomocna przy ocenie dowodu z wyjaśnień oskarżonej, zaś świadek G. K. przesłuchany w charakterze świadka potwierdził, że sporządził notatkę takiej treści, a wszystkie zawarte w niej informacje odpowiadały przebiegowi zdarzeń, jak również przytoczone w niej wypowiedzi osób uczestniczących w interwencji. Wreszcie na niewiarygodność wyjaśnień oskarżonej L. M., która wycofała się z wcześniejszego przyznania się wskazuje dość desperacki i nieudolny sposób poszukiwania dowodów swojej niewinności, w postaci zeznań świadka N. K., do których Sąd odniesie się niżej.

Jako niewiarygodne z tych samych względów, co wyjaśnienia współoskarżonych, Sąd ocenił depozycje S. G., która nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień (k. 268). Taka postawa oskarżonej stanowi przyjętą przez nią pozycję procesową, która miała zapewnić jej uwolnienie od odpowiedzialności karnej skarbowej. Z relacji współoskarżonych, które wyrażone zostały jeszcze na etapie zatrzymania, co także potwierdzają przesłuchani świadkowie funkcjonariusze Policji wynika, że wskazywali oni na S. G. jako właścicielkę zatrzymanego towaru bez znaków akcyzy. W ocenie Sądu nie można uznać za zwykły zbieg okoliczności, że oskarżona zatrzymywana i karana wielokrotnie za przechowywanie wyrobów tytoniowych bez znaków akcyzy znajdowała się w samochodzie, w którym takie przedmioty były przewożone i to w dużej ilości. Brak nerwowych reakcji na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji świadczy li tylko o doświadczeniu oskarżonej w tego typu sprawach i kontroli swoich reakcji tak, aby nie były one pomocne przy wnioskowaniu o jej winie.

Walorem wiarygodności Sąd obdarzył zeznania świadków funkcjonariuszy Policji W. B. i G. K., którzy dokonali zatrzymania oskarżonych i ujawnili przewożone w samochodzie wyroby tytoniowe bez znaków akcyzy. Zeznania te są logiczne i spójne, w części korelują również z wyjaśnieniami oskarżonych L. M. i Y. L., a także znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów. Świadczyli na okoliczności związane z wykonywanymi czynnościami służbowymi. Nie mieli żadnego motywu, aby zeznawać niezgodnie z prawdą.

Sąd jedynie częściowo dał wiarę zeznaniom świadka I. B.. Jednakże relacja świadka nie może stanowić podstawy dowodzenia, że spotkanie S. G. z pozostałymi oskarżonymi było przypadkowe i w okolicznościach przedstawianych przez oskarżonego. Po pierwsze z zeznań świadka I. B. wynika, że od rana miał oczekiwać na dworcu na przyjazd oskarżonych Y. L. i L. M.. Budzi zatem wątpliwość, że oskarżeni do późnych godzin wieczornych - zatrzymani zostali ok. godz. (...) - opóźniali przyjazd po kolegę, który przebył tak długą drogę i od rana oczekiwał na dworcu. Nawet jednak, gdyby rzeczywiście ich przybycie opóźnione zostało przez przypadkową pomoc S. G. zapewne poinformowaliby o tym świadka. Świadek zaś o takiej okoliczności w ogóle nie wspomina. Wskazuje jedynie, że został poinformowany, że przyjadą po niego za 10 minut, a potem uzyskał informację, że jednak ich nie będzie po zostali zatrzymani. Gdyby

istotnie oskarżona S. G. zwróciła się do oskarżonych Y. L. i L. M. zupełnie przypadkiem o pomoc z uwagi na zepsuty nagle samochód, to mając na uwadze sytuację konieczności udania się po kolegę i już długi czas oczekiwania przez niego od przyjazdu do P., oskarżeni zapewne by odmówili w tym momencie tej pomocy, aby dodatkowo nie opóźnić udania się na dworzec. Z drugiej zaś strony nawet podejmując się tej pomocy współoskarżonej wówczas zawiadomiliby I. B. o opóźnieniu, co jednak według relacji świadka nie miało miejsca.

Jako zupełnie niezgodne z prawdą i złożone jedynie na potrzeby postępowania należało ocenić zeznania świadka N. K. (k. 269-271), który w sposób nielogiczny i dalece nieudolny próbował swoją osobę obarczyć odpowiedzialnością za umieszczenie wyrobów tytoniowych w bagażniku samochodu T. (...) i wykazać, że oskarżeni nie mieli z tym towarem nic wspólnego, ani też nie posiadali na jego temat żadnej wiedzy. Depozycje świadka od początku do końca są jednak tak absurdalne, że bez jakiegokolwiek odwoływania się do innych dowodów należało je ocenić jako nie prawdziwe. Trudno bowiem uznać za wiarygodne relacje świadka o tym, że oskarżona L. M. która go przecież nie znała pożyczyła mu swój samochód bez żadnego zabezpieczenia i przekazała dokumenty. Trudno także obdarzyć wiarą zeznania świadka, że pożyczając samochód w celu pojechania nim po zakup wyrobów tytoniowych i to w dużej ilości w konsekwencji zapomniał o nich oddając samochód właścicielce z umieszczonymi w bagażniku towarami tytoniowymi. Wreszcie zupełnie niewiarygodny jest również sposób, w jaki świadek miał odnaleźć oskarżoną L. M. poprzez oskarżoną S. G. na podstawie zasłyszanej informacji na bazarze przy B. o zatrzymaniu wyrobów bez akcyzy. Werszcie zeznania świadka w zakresie rodzaju wyrobów tytoniowych, które miał rzekomo zostawić w samochodzie są rozbieżne z protokołem oględzin zatrzymanych przedmiotów, co dodatkowo potwierdza nieszczerłość relacji N. K.. Sąd zatem nie czynił na ich podstawie jakichkolwiek ustaleń faktycznych.

Sąd w całości obdarzył wiarą dowody z dokumentów w postaci protokołu przeszukania samochodu, protokołów zatrzymania osób, protokołu oględzin zatrzymanych przedmiotów, informacji z (...), dokumentacji z Urzędu Skarbowego odnośnie sposobu obliczenia należności podatkowych i celnych. Dowody te zostały sporządzone przez uprawnione osoby, zgodnie z przepisami i nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Jako pełną i rzetelną Sąd ocenił opinię sędowo – psychiatryczną (k. 205) dotyczącą oskarżonej S. G., z której wynika, że w czasie zarzucanych jej czynów oskarżona była w pełni poczytalna.

W oparciu o tak zgromadzone i ocenione dowody Sąd uznał każdego z oskarżonych za winnego popełnienia zarzucanych im czynów.

Czyn z pkt 1 wyczerpuje znamiona z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks. Czyn z pkt 2 stanowiący wykroczenie skarbowe wyczerpuje dyspozycję art. 65 § 4 kks w zw. z art. 65 § 1 kks.

Art. 65 § 1 kks stanowi, że karze podlega ten, kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu. § 3 tego przepisu przewiduje łagodniejszą odpowiedzialność karną skarbową w przypadku, jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości. Przepis zaś art. 91 § 1 kks w powiązaniu z art. 91 § 4 kks stanowi, że karze podlega ten, kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi towar stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86-90 § 1, lub pomaga w jego zbyciu albo ten towar przyjmuje lub pomaga w jego ukryciu, a kwota należności celnej lub wartość towaru w obrocie z zagranicą, co do którego istnieje reglamentacja pozataryfowa, nie przekracza ustawowego progu.

Oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanego każdemu z nich czynu z pkt 1 i z pkt 2. Zgodnie z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym oskarżeni przewozili wspólnie i w porozumieniu towar akcyzowy w postaci 1310 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks w zb. z art. 54 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks. Jak również przewozili w ten sam sposób towar akcyzowy w postaci 4,5 kg tytoniu do palenia stanowiący

przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 i 7 kks. Powyższe znajduje uzasadnienie przede wszystkim w dowodzie z oględzin zatrzymanych przedmiotów.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że wobec określonego w zarzucie znamienia czasownikowego, które sprowadza się jedynie do przewożenia wskazanych wyżej przedmiotów, bez znaczenia pozostaje kwestia czyją własność one stanowiły, a dowodzenia której to tezy domagała się zwłaszcza obrońca oskarżonej S. G..

Uznając oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanego każdemu z nich czynu Sąd wymierzył oskarżonym Y. L. i L. M. kary grzywny: za pierwszy czyn po 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 80 zł, a za drugi po 2000 zł, natomiast oskarżonej S. G. karę 250 stawek dziennych po 100 zł jedna stawka dzienna oraz za drugi czyn karę 4000 zł.

Sąd wziął przy wymiarze kary pod uwagę winę oskarżonych, która była umyślna. Oskarżeni znajdowali się w normalnej sytuacji, nic nie wyłączało ich zdolności do rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Społeczna szkodliwość czynów, za które oskarżeni zostali skazani jest wysoka, nie tylko z uwagi na umyślność zachowania, ale także dużą ilość wyrobów tytoniowych oraz tytoniu, które przewozili. Wskazać należy, że gdyby taka ilość papierosów, które ujawniono w samochodzie została opodatkowana podatkiem akcyzowym wniośby ponad 20000 zł., a podatek VAT ponad 5000 zł. Sąd wymierzając oskarżonym kary miał na względzie przede wszystkim działanie wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonych. Nagminność - co wynika z zeznań świadków funkcjonariuszy Policji - popełnianych przestępstw w postaci nabywania, przenoszenia, przewożenia czy przechowywania wyrobów akcyzowych bez polskich znaków akcyzy wymaga zdecydowanej i surowej reakcji karnej, aby uświadomić osobom naruszającym przepisy karne skarbowe naganność ich zachowania, a przede wszystkim nieopłacalność popełnienia przestępstw. W ocenie Sądu wymierzone oskarżonym grzywny ukażą im konieczność ponoszenia konsekwencji materialnych za wystąpienie przeciwko przepisom Kodeksu karnego skarbowego i powstrzymają przed popełnianiem kolejnych czynów. Surowszy wymiar kar grzywnien wobec oskarżonej S. G. wynika z jej uprzedniej karalności. Oskarżeni L. M. i Y. L. są osobami dotychczas niekaranymi (k. 244, 245), natomiast oskarżona S. G. była już wcześniej czterokrotnie karana, w tym trzykrotnie karana za naruszenie przepisów Kodeksu karnego skarbowego (k. 247-248). Nadto, jak wynika z informacji przedstawionej przez oskarżyciela publicznego, toczyło się wobec niej wiele postępowań o wykroczenia skarbowe.

Sąd orzekł zgodnie z przepisami Kks przepadek przedmiotów zabezpieczonych po zatrzymaniu oskarżonych oraz zaliczył okres zatrzymania oskarżonych w sprawie na poczet kary grzywny stosując przepis 63 § 1 Kodeksu karnego obowiązującego przed dniem 1 lipca 2015r., który na mocy art. 20 § 2 kks ma zastosowanie w niniejszej sprawie jako względniejszy dla oskarżonych, z uwagi na to, że umożliwił on zaliczenie dwóch dni zatrzymania oskarżonych na poczet kary grzywny, w sytuacji, gdy nowe brzmienie przepisu art. 63 § 1 kk uwzględniając czas zatrzymania oskarżonych, pozwalałoby na zaliczenie wyłącznie jednego dnia.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk, które to przepisy mają zastosowanie w niniejszej sprawie na mocy art. 113 § 1 kks obciążając nimi oskarżonych. Na koszty te składają się koszty doręczeń, karty karnej, opłaty od kar, a w przypadku oskarżonej S. G. również koszty opinii sądowo – psychiatrycznej.

Z tych wszystkich względów i w oparciu o powołane wyżej przepisy Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.